

Sp. zn. 2910/2021/VOP/MH
Č. j. KVOP-34787/2022
Datum 14. června 2022

Vážený pan
Ing. Jaroslav Folprecht
ředitel
Krajský úřad Pardubického kraje
Komenského nám. 125
532 11 Pardubice

Vážený pane řediteli,

dovoluji si Vás informovat o tom, že se na mě obrátil podnětem pan B., bytem xxx (dále také „stěžovatel“), ve kterém si stěžoval na postup stavebního úřadu Městského úřadu Polička (dále také „stavební úřad“) v řízení o dodatečném povolení stavby označené jako „A.“ na pozemcích parc.č.st. Z a parc.č. Y v k.ú. X (dále také „stavba“). Předmětem mého šetření byl postup stavebního úřadu v řízení o dodatečném povolení stavby.

Shrnutí

Dne 20. 12. 2021 jsem vydal zprávu o šetření, v níž jsem uvedl, že stavební úřad v daném případě nepostupoval vždy v souladu se stavebním zákonem¹ a správním řádem,² což vedlo k tomu, že jím vydaná rozhodnutí krajský úřad pro zjištěné vady opakovaně zrušil.

Dobu, po kterou se stavební úřad věcí zabývá (stavební úřad vede řízení o dodatečném povolení stavby již sedm let), jsem shledal jako nepřiměřenou, což není v souladu se zásadou rychlosti správního řízení.

Ve zprávě o šetření jsem dále poukázal na to, že stavební úřad vychází v současné fázi řízení o dodatečném povolení stavby ze závazného stanoviska orgánu státní památkové péče Městského úřadu Litomyšl (dále také „orgán státní památkové péče“) ze dne 19. 11. 2018,³ které kvalifikuje rozestavěnou stavbu z hlediska zájmů státní památkové péče jako přípustnou.

Stavební úřad jsem upozornil na to, že toto závazné stanovisko je v rozporu se závazným stanoviskem nadřízeného dotčeného orgánu odboru kultury, sportu a cestovního ruchu Krajského úřadu Pardubického kraje (dále také „nadřízený dotčený orgán“) ze dne 26. 2. 2018,⁴ jenž záměr označil jako nepřípustný, a za účelem kompromisního řešení navrhl požadavky na změnu stavby, při jejichž splnění by bylo možné stavbu z hlediska zájmů státní památkové péče akceptovat.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad neprovedl žádná opatření k nápravě a trval na tom, že v řízení o dodatečném povolení stavby postupoval správně, vydal jsem dne 7. 2. 2022 závěrečné stanovisko podle § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv. Součástí tohoto stanoviska byl návrh opatření k nápravě.

Stavebnímu úřadu jsem navrhl, aby:

-
- 1 Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
 - 2 Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.
 - 3 Č. j. MěÚ Litomyšl 100931/2018.
 - 4 Č. j. KrÚ-3960/2018 OKSCR OKPP.

- ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení závěrečného stanoviska požádal krajský úřad jako nadřízený dotčený orgán státní památkové péče o vyjádření, které závazné stanovisko orgánu státní památkové péče je platné a závazné pro řízení o dodatečném povolení stavby,
- ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení vyjádření nadřízeného dotčeného orgánu rozhodl v řízení o dodatečném povolení stavby.

V závěrečném stanovisku jsem uvedl, že jako zásadní pro další postup v řízení o dodatečném povolení stavby pokládám vyjasnění nesouladu závazných stanovisek orgánu státní památkové péče. Stavební úřad uvádí, že projektová dokumentace k dodatečnému povolení stavby je totožná s dokumentací, k níž vydal orgán státní památkové péče kladné závazné stanovisko dne 19. 11. 2018.

Poukázal jsem na to, že ve věci dodatečného povolení stavby vydal orgán památkové péče dne 20. 7. 2016 závazné stanovisko, ve znění závazného stanoviska nadřízeného dotčeného orgánu ze dne 26. 2. 2018, které označuje záměr jako nepřípustný. Dne 19. 11. 2018 vydal orgán státní památkové péče závazné stanovisko, ve kterém shledal záměr z hlediska památkové péče jako přípustný. Jinými slovy, stavební úřad má ve spisu dvě rozdílná závazná stanoviska téhož orgánu památkové péče ke zcela totožnému předmětu řízení.

Podle mého soudu se jedná o zcela jasný rozpor mezi dvěma závaznými stanovisky orgánu státní památkové péče k témuž stavebnímu záměru, a to za situace, kdy nedošlo k žádné změně stavu věci, záměru, územních podmínek, podmínek regulačního plánu, územního plánu ani podmínek městské památkové zóny.

V závěrečném stanovisku jsem proto konstatoval, že tento nesoulad mezi dvěma závaznými stanovisky orgánu státní památkové péče s rozdílným posouzením totožného skutkového stavu (stavebního záměru) má přímý vliv na správní řízení vedené stavebním úřadem, které zatěžuje právní vadou.

Závěrečné stanovisko jsem zaslal prostřednictvím starosty města Poličky stavebnímu úřadu, který jsem požádal, aby mi podle § 20 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv sdělil, zda provedl navržená opatření k nápravě.

Zákon o veřejném ochránci práv stanoví, že pokud úřad nepřijme navržená opatření k nápravě nebo provedená opatření nebudu považovat za dostatečná, vyrozumím podle § 20 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv nadřízený úřad, případně mohu o svých zjištěních informovat veřejnost včetně sdělení jmen osob oprávněných jednat jménem úřadů.

Postup po vydání závěrečného stanoviska

Dne 22. 2. 2022 jsem obdržel vyjádření vedoucího stavebního úřadu, v němž zcela souhlasil s tím, že klíčovou otázkou pro rozhodování stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby A. je stanovisko orgánu státní památkové péče, které v Městské památkové zóně Polička nelze pominout. Pokud nadřízený dotčený orgán změnil závazné stanovisko instančně podřízeného dotčeného orgánu, byl to pro nadřízený odvolací orgán stavebního úřadu, tj. odbor majetkový, stavebního řádu a investic Krajského úřadu Pardubického kraje, signál pro zrušení jeho rozhodnutí o dodatečném povolení stavby.

Vedoucí stavebního úřadu uvedl, že stavební úřad má při novém projednání žádosti o dodatečné povolení stavby k dispozici závazné stanovisko příslušného orgánu památkové

péče, konkrétně závazné stanovisko ze dne 19. 11. 2018,⁵ vydané na základě předchozího odborného písemného vyjádření vydaného územním odborným pracovištěm v Pardubicích Národního památkového ústavu dne 7. 11. 2018,⁶ kde je uvedeno, že dodatečné povolení stavby víceúčelového domu je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné.

Prvnímu z navržených opatření k nápravě stavební úřad vyhověl tím, že písemně požádal nadřízený dotčený orgán o vyjádření, které závazné stanovisko orgánu státní památkové péče je platné, a tudíž závazné pro řízení o dodatečném povolení stavby. O výsledku dožádání mě přislíbil stavební úřad obratem informovat. Dne 20. 5. 2022 jsem obdržel od stěžovatele zprávu, že stavební úřad dne 12. 5. 2022⁷ vydal rozhodnutí o dodatečném povolení stavby.

Závěrečné shrnutí

S ohledem na skutečnost, že stavební úřad vydal dne 12. 5. 2022 rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, aniž vyčkal informace od nadřízeného dotčeného orgánu, které ze dvou závazných stanovisek orgánu státní památkové péče je platné a závazné pro řízení o dodatečném povolení stavby, rozhodl jsem se postupovat podle § 20 odst. 2 písm. a) zákona o veřejném ochránci práv a sděluji Vám, že stavební úřad mnou navržené opatření k nápravě v plném rozsahu nesplnil.

Ponechávám na Vašem uvážení, která opatření se z titulu nadřízeného správního úřadu vůči stavebnímu úřadu rozhodnete přijmout. V této souvislosti si Vás dovoluji požádat o sdělení informace k věci ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto dopisu.

Zprávu o šetření a závěrečné stanovisko Vám zasílám v příloze tohoto dopisu k seznámení a prosím o předání obou uvedených dokumentů příslušným odborům krajského úřadu pro agendu stavebního řádu a památkové péče.

Předpokládám, že stěžovatel využije možnosti podat proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, přičemž již avizoval, že v rámci odvolání hodlá požádat mimo jiné o přezkoumání závazného stanoviska orgánu územního plánování i orgánu státní památkové péče ze dne 19. 11. 2018.

Tímto daný případ formálně uzavírám. Současně si podle § 20 odst. 2 písm. b) zákona o veřejném ochránci práv vyhrazuji právo o svých zjištěních informovat veřejnost včetně sdělení jména a příjmení osob oprávněných jednat jménem úřadu. O důvodech uzavření šetření vyrozumím také stěžovatele.

Děkuji Vám za spolupráci a jsem s pozdravem.

JUDr. Stanislav Křeček v. r.
veřejný ochránce práv
(dopis je opatřen elektronickým podpisem)

Přílohy

1. Zpráva o šetření ze dne 20. 12. 2021
2. Závěrečné stanovisko ze dne 7. 2. 2022

5 Č. j. MěÚ Litomyšl 100931/2018/KCR/PP/Čiž.

6 Č. j. NPÚ-361/84440/2018.

7 Č. j. MP/21119/2014/SÚ.